

τόπος φοβερώτερος. Πολλάκις ύψοται ἡ ἄμμος τόσον πυκνή καὶ ἀφθονος, ὥστε καταπλακόνει καὶ περιηγητῶν ὀλοκλήρους συνοδίας. 'Κρίνων ἐκ τῶν ὄσα αὐτὸς ἐγὼ ἐδοκίμασα,' λέγει ὁ Δένχαμ, 'ἡ ἀνεμοζάλη εἶναι τρομερὸν πρᾶγμα εἰς τὰς φοβεράς ταύτας ἐρημίας. Ὁ ἀνεμος ὕψωσε τὴν λεπτὴν κόκκιν, ἥτις κατακαλύπτει τὴν καμμεγέθη ταύτην χώραν, εἰς τρόπον, ὥστε ἡ ἀτμοσφαῖρα ἐγένετο, καὶ τὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν ἀπειρον διάστημα κατεστάθη σχεδὸν ἀδιαχώρητον. Ὁ ἥλιος καὶ τὰ νέφη διόλου ἠμαυρώθησαν, καὶ βᾶρος τι πνιγηρὸν μᾶς κατεπίεξεν, ἐνῶ κατὰ πᾶν βῆμα διεπενούσαμεν σωρούς ἄμμου. Κάποτε μόλις ἐβλέπαμεν τὰς καμήλους, ἂν καὶ ὀλίγους μόνον πῆχεις προηγουμένας. Οἱ ἵπποι, μὲ τὰς γλώσσας ἐξω τοῦ στόματος κρεμαμένας, ἀπέστρεφαν τὸ πρόσωπον ἐκ τῶν τῆς ἄμμου νεφῶν. Δίψα τις ξηροτάτη μᾶς κατέφλεγε, τὴν ὁποίαν οὐδὲν ἠμπόρει νὰ μετριάσῃ.'

Ὅποταν δὲ συμβῆ ἀνεμοστρόβιλος εἰς τὴν ἀπειρον ταύτην ἐρημίαν, ἡ ἄμμος ὑψουμένη σχηματίζει στήλας, ζωηρὰν τῶν ὁποίων περιγραφὴν μᾶς ἀφῆκεν ὁ περιηγητῆς Bruce. 'Κατὰ τὴν μίαν ἄραν,' λέγει, 'ἐνῶ ἀνεπαυόμεθα ἀναμέσον εἰς τινὰς ἀκακίας, μᾶς ἐξίστησε καὶ κατερόβισε θάλαμα ἐκ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων. Εἰς τὴν ἀπειρον ἔκτασιν τῆς ἐρήμου ἴδαμεν τερατώδεις τινὰς ἄμμου στήλας, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ἀπεχούσας, καὶ ποτὲ μὲν ταχύτατα κινουμένας, ποτὲ δὲ προβαίνουσας μὲ βραδύτητα μεγαλοπρεπῆ. Ἐκ διαλειμμάτων ἐνομίζαμεν, ὅτι ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν ἤθελαν μᾶς καταπλακῶσειν, καὶ μικρὰ ἄμμου ποσότητες μᾶς ἐφθασαν πραγματικῶς κατ' ἐπανάληψιν· πάλιν δὲ ὤπισθοδρόμου, ὥστε σχεδὸν νὰ γίνωνται ἄφαντοι, ἐνῶ αἱ κορυφαὶ τῶν ἐφθάναν εἰς αὐτὰ τὰ νέφη· ἔπειτα πολλάκις ἐχωρίζοντο αἱ κορυφαὶ ἀπὸ τὰ σώματα, καὶ διασκορπιζόμεναι εἰς τὸν ἀέρα, δὲν συνήρχοντο πλέον· ἐνίοτε ἐκόπτοντο εἰς τὸ μέσον, ὡς νὰ ἐκτυποῦντο μὲ κανονίου μεγάλην σφαῖραν. Τὸ μεσημέριον ἐπροχώρησαν καθ' ἡμῶν μὲ ἰκανὴν ταχύτητα, βόρειον ἔχουσαι τὸν ἀνεμον. Ἐνδεκα διετάχθησαν ἐκ πλαγίου μας, ἀπέχουσαι περὶ τὰ τρία μίλια· ἡ διάμετρος τῆς μεγαλύτερας μ' ἐφάνη ὡς δέκα ποδῶν· ἤλλαξε δὲ κατ' ευτυχίαν ὁ ἀνεμος, ὥστε ἀπεσύρθησαν ἀπὸ ἡμᾶς, ἀφῆσασαι εἰς τὸν νοῦν μου ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν ἀγνωῶ πῶς νὰ ὀνομάσω, μολοντί ἐν συστατικῶν αὐτῆς βέβαια ἦτον ὁ φόβος, μὲ ἰκανὸν βαθμὸν θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως. Μάταιον ἤθελεν εἶσθαι νὰ ζητήσῃ τις νὰ φύγῃ· ὁ ταχύτατος ἵππος δὲν ἤθελε χρησιμεύσειν ποσῶς νὰ μᾶς ἐκβάλῃ ἀπὸ τὸν κίνδυνον· τοῦτο δὲ πληροφορημένος, ἐπροσηλώθη εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔστεκα.'

Ὁ περιηγητῆς Ἀδανσὼν, διαπερνῶν τὸν ποταμὸν Γαμβίαν ἐκ τῆς Μεγάλης Ἐρήμου, παρετήρησε μίαν τῶν ἐξ ἄμμου στηλῶν τούτων διαπερνῶσαν τὸν ποταμὸν αὐτόν. Ἐπέρασεν ἐντὸς δεκαοκτῶ ἢ εἴκοσι ὀργυμῶν ἀπὸ τὴν πρῶμην τοῦ πλοίου, ἐφαίνετο δὲ νὰ ἔχῃ περιφέρειαν δέκα ἢ δώδεκα ποδῶν, καὶ διακοσίων πεντή-

κοντα ποδῶν ὕψος. Ἡ θερμότης αὐτῆς ἦτον ἐπαισθητῆ ἑκατὸν πόδας μακρὰν, ἀφῆκε δὲ κατόπιν δυνατὴν θειώδη ὀσμήν.

ΠΕΡΙ ΑΚΑΙΡΙΑΣ.

ΑΚΑΙΡΙΑ εἶναι τὸ παρὰ καιρὸν λέγειν, καὶ πράττειν, καὶ τοὺς ἄλλους ἐνολεῖν. Ὁ δὲ ἀκαιρος τοιοῦτος, ὥστε, καθ' ἡν στιγμὴν ἀσχολεῖται τις εἰς τὰς ἀναγκαίας ὑποθέσεις του, ἔρχεται πρὸς αὐτόν, καὶ ζητεῖ νὰ τὸν συμβουλευθῇ. Καὶ ὅταν ἡ γυνὴ του πάσχη ἀπὸ πυρετὸν, ἀπέρχεται πρὸς αὐτὴν διὰ νυκτὸς μὲ μουσικὰ ὄργανα διὰ νὰ εὐθυμήσῃ. Καὶ πρὸς ζημιωθέντα δι' ἐγγύησιν, τὴν ὁποίαν ἔδωκε πρότερον, ἔρχεται καὶ ζητεῖ νὰ τὸν ἐγγυηθῇ. Καὶ εἰς πράξιν ἀπορασιζομένη ἀπὸ τὸ δικαστήριον παρουσιάζεται νὰ δώσῃ αὐτὸς μαρτυρίαν. Καὶ ἐνῶ εἶναι προσκεκλημένος εἰς γάμον, κατηγορεῖ τὸ γυναικεῖον γένος. Καὶ τοὺς πρὸ ὀλίγου ἀπὸ μακρὰν ὁδὸν ἐλθόντας προσκαλεῖ διὰ νὰ ἐξέλθωσιν εἰς περίπατον. Εἶναι καλὸς νὰ φέρῃ καὶ ἀγοραστὴν πλειοδοτοῦντα, εἰς πωλήσαντα πλέον τὴν πραγματείαν του. Καὶ εἰς ἀκούσαντας καὶ πληροφορηθέντας περὶ τοῦ πράγματος σηκώνεται νὰ διηγηθῇ ἐξ ἀρχῆς τὴν ὑπόθεσιν. Εἶναι ἄξιος νὰ ἐπιμεληθῇ καὶ πράγματα δι' ἄλλον, τὰ ὁποῖα δὲν θέλει ἐκεῖνος νὰ γίνωτι. Καὶ εἰς θυσίαν τετελεσμένην καὶ διαμερισθεῖσαν ἔρχεται, καὶ ζητεῖ μερίδα. Καὶ ἐνῶ ῥαβδίζει τις τὸν δοῦλόν του, ὁ ἀκαιρος διηγεῖται, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ δοῦλος ποτὲ ῥαβδισθεὶς ἐκρεμάσθη. Καὶ εἰς αἰρετοκρισίαν παρευρισκόμενος, ἐρεθίζει τοὺς διαφερομένους, ἐνῶ αὐτοὶ θέλουν νὰ συμβιβασθῶσι. Καὶ θέλων νὰ χαρεύσῃ, προσκαλεῖ ἐκεῖνον, ὅστις δὲν ἔχει πρὸς τοῦτο διάθεσιν.—ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ, μετὰφ. Μ. ΡΟΥΚΟΥΝΑΚΗ.

Αἴγες ὡς ΠΑΡΑΜΑΝΝΑΙ.—Πάγκαλον εἶναι εἰς τὸ μέρος ὅπου κατοικῶ, —λέγει ὁ Μουταίνης, —νὰ βλέπῃ τις τὰς χωρικὰς, ὅταν δὲν ἔχωσιν αὐτὰ γάλα, νὰ φέρωσιν αἴγας πρὸς βοήθειαν. Ἐχω δὲ τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ φεράπωντας, οἵτινες ποτὲ δὲν ἐθήλασαν γυναῖκα· πλέον παρὰ ὀκτῶ ἡμέρας ἀφοῦ ἐγεννηθήσαν. Αἱ αἴγες αὗται διδάσκονται ἀμείως νὰ ἔρχονται νὰ βυζάνωσι τὰ βρέφη, καλῶς γνωρίζουσαι τὰς φωνὰς των ὅταν κλαίωσιν· ἔρχονται δὲ τρέχουσαι πρὸς αὐτὰ· καὶ, τὸ περιέργον, ἂν παρουσιασθῇ ἄλλα παρὰ τὸ ὁποῖον γνωρίζουν, δὲν τὸ βυζάνουν, καὶ τὸ τέκνον παρομοίως κάμνει τὸ αὐτὸ πρὸς πᾶσαν ἄλλην αἴγα. Ἴδα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐν, ἀποστερηθὲν τῆς αἰγῆς, ἥτις τὸ ἐτρέφεν (ἐπειδὴ ὁ πατήρ, εἶχε μόνον δανεισθῆν αὐτὴν παρὰ τινος γείτονος) τὸ ὁποῖον δὲν ἤθελε νὰ ἐγγίξῃ ὁποιαδήποτε ἄλλην, καὶ φαβοῦμαι ὅτι, τὸ ἄθλιον ἀπέθανε τῆς πείνας.

Ἐρῶν γέροντι γλώσσαν ἠδίστην ἔχει
Ἡαῖς παιδί, καὶ γυναῖκα πρόσφορον γυνῆ.